

РЕШЕНИЕ

№ 1872

гр. София, 23.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11222** по описа за **2022** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно по реда на чл. 63, ал. 1, пр. 2 от ЗАНН във вр. с чл. 208 и сл. от АПК.

Депозирана е касационна жалба от М. Г. К. от [населено място], ЕГН [ЕГН], чрез пълномощника мл. адв. М. Х., против Решение от 26.10.2020 г., 1-и състав, постановено по АНХД № 447/2022 г. по описа на Софийски районен съд.

С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 2242 от 07.12.2021 г., издадено от директора на СДВР, с което на основание чл. 209а, ал. 4, пр. 2-ро във вр. с, ал. 1 от Закона за здравето/ЗЗ/, на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 300 лв. за извършено нарушение на чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ и т. 7 от Раздел Първи от Заповед № РД-01-743/31.08.2021 г., издадена от министъра на здравеопазването.

Наведени са доводи, че решението на СРС е неправилно, поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Излагат се съображения, че административното нарушение не е доказано в производството пред първоинстанционния съд, респ. анализът на релевантните доказателство обосновавал извода за липса на нарушение, осъществено от жалбоподателката. Твърди, че случаят е маловажен. Претендират се деловодни разноски. В съдебно заседание, редовно призован, касаторът се представлява от адв. Х., която поддържа жалбата.

Ответникът по касация - директорът на СДВР, редовно призован, се представлява от

юриск. Б., който твърди, че жалбата е неоснователна, не претендира разноски.

СГП, чрез прокурор, оспорва касационната жалба като неоснователна.

Административен съд – София – град, в настоящият съдебен състав, след като извърши проверка на атакуваното решение и прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, с оглед наведените в нея касационни основания, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от страна по делото, за която съд. акт е неблагоприятен и като такава е процесуално допустима.

Разгледана по същество, депозираната касационна жалба се явява неоснователна по следните съображения:

С обжалваното решение, СРС потвърждава процесното наказателно постановление. Районният съд приема, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и при съставянето им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, респ. отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Нарушението е описано с всички относими към състава признаци, а именно - посочени са обстоятелствата, при които е извършено и нарушителят е индивидуализиран. От доказателствата по делото безспорно се установявал, че санкционираният правен субект е осъществил състава на посочените в акта и постановлението нарушение на чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ и т. т. 7 от Раздел Първи от Заповед № РД-01-743/31.08.2021 г., издадени от министъра на здравеопазването. Съдът приема, че от изложените в АУАН и НП факти става ясно какво деяние е осъществено от жалбоподателката, кога е извършено и каква е неговата правна квалификация, като в случая не е налице съществено нарушение на процесуалните правила, което да ограничава правото на защита на нарушителя и да опорочава атакувания акт до степен, налагаща отмяната му.

Извършвайки своята проверка в рамките на приетите за установени от предходната съдебна инстанция факти и обстоятелства, съдът намира, че доводите, изложени в касационната жалба са изцяло неоснователни и релевираните отменителни основания не са налице. В тази връзка следва да се приеме, че описаното в АУАН и НП нарушение е установено от обективна и субективна страна, районният съд не е допуснал нарушения при анализа и оценката на доказателствата. Съответствието между приетото от съда и установеното от доказателствата, както и между приетото от съда и направените от него изводи, води до обосноваване на постановеното решение.

Касационният съдебен състав изцяло споделя изводите на районния съд, поради което и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК препраща към мотивите на първоинстанционния съд.

На първо място, неоснователни са доводите на касатора за допуснати съществени нарушения на административнонаказателния процес в съдебното производство. В тази връзка, основания за отмяната му не са налице. Спазени са правата на жалбоподателя, като същият е имал достатъчно възможности да организира защитата си, да ангажира защитник или да поиска да бъде освободен от съдебни разноски, нещо, което не е сторил. Липсва задължение за съда в производство по реда на НПК за даване на конкретни указания по доказването. Твърди се някакво тежко положение на нарушителя, но доказателства не се сочат и в настоящата съдебна инстанция. Липсват доказателства, които да сочат за наличието на „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН или пък за някаква „крайна нужда“ по смисъла на чл. 11 от ЗАНН.

Предвид горното, настоящият съдебен състав намира депозираната касационна жалба за неоснователна, поради което и процесното решение като законосъобразно, респ. постановено при липса на допуснати нарушения на материалния закон и съществени нарушения на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила.

По делото не е заявено надлежно искане от ответника по касация за присъждане на разноски, поради което съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и във връзка с чл. 63, ал. 1, предл. II от ЗАНН, Административният съд – С. – град,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 26.10.2020 г., 1-и състав, постановено по АНХД № 447/2022 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.